

Enquesta a famílies sobre la semipresencialitat

avanç de resultats

Introducció	2
Resum i conclusions	3
Perfil dels participants	7
Enquesta	7
Centres educatius i nivells	7
Alumnat amb necessitats de suport educatiu	9
Organització de l'alumnat a casa	10
Està l'alumne tot sol a casa?	10
A quina hora s'aixeca quan està a casa?	11
Horari de feina a casa	12
Seguiment de la família de les tasques a casa	13
Seguiment educatiu per part del docent/centre	14
Com s'atén a l'alumnat quan està a casa?	14
Comunicació dels docents amb l'alumnat quan està a casa?	14
Comunicació amb la família	14
Valoració per part de les famílies	16
Dificultats de l'alumnat quan està a casa	16
Estat d'ànim de l'alumnat	18
Evolució de l'adaptació de l'alumnat durant el primer trimestre	20
Grau de satisfacció i propostes de millora	21

Introducció

El curs escolar 2020/21 es va iniciar el mes de setembre en l'escenari B, que implicava a la reducció de ràtios a les aules a un màxim al voltant de 20 alumnes, desdoblant els grups quan fos necessari. En el cas d'ESO, Batxillerat i Cicles Formatius (CFG) aquest desdoblament no ha estat sempre possible per falta d'espais disponibles i ha obligat en alguns casos a aplicar un sistema de semipresencialitat, a partir de 2n d'ESO, amb l'assistència a classe a dies alterns de la meitat de cada grup.

Aquest sistema semipresencial ha significat tot un conjunt de reptes i dificultats per a tota la comunitat educativa i volem transmetre, primer de tot, el nostre agraïment a l'esforç que estan realitzant tant els docents com l'alumnat i les famílies. Durant aquest trimestre, al mateix temps que s'han incorporat totes les mesures de seguretat per la COVID-19, els equips directius han hagut d'adaptar la seva organització i la seva infraestructura informàtica, els docents han hagut de canviar horaris i formar-se en noves metodologies, l'alumnat ha vist capgirada la seva rutina i ha hagut d'adaptar-se a aprendre en aquestes noves condicions, i les famílies hem intentat ajudar els nostres fills i filles a fer-ho. Malgrat tot, l'atenció a l'alumnat en aquest sistema semipresencial encara necessita millorar en diversos aspectes.

Amb l'objectiu de col·laborar en la millora de l'aplicació del sistema semipresencial, s'ha proposat aquesta enquesta a les famílies per fer una anàlisi sobre quina ha estat la seva experiència i la dels seus fills i filles. Pendants d'una anàlisi més acurada de les dades, presentam un avanç dels resultats principals que poden complementar els resultats de la primera avaluació dels centres i ajudar-nos a millorar l'educació que rep l'alumnat en aquest sistema.

Resum i conclusions

Resumim els resultats més destacables, que se detallen i desglosen en els següents apartats, així com unes conclusions generals.

Perfil

- **El 79% dels IES de Mallorca, 41 centres, apliquen la semipresencialitat a algun dels seus nivells; i el 65%, 34 centres, ho fan a 2n d'ESO o 2n de Batxillerat, els cursos que es considera que poden veure's més afectats**
- **Enquesta adreçada a famílies d'alumnat en semipresencialitat.**
- **2.797 respostes de 67 centres educatius;** 93,24% de centres públics; 26 centres concentren el 92% de les respostes.
- **Un 11,5% són alumnes amb NESE,** malgrat les instruccions de la Conselleria indiquen que s'ha de prioritzar la presencialitat d'aquest tipus d'alumnat.

Com s'organitza l'alumnat a casa

- **Un 67,9% dels alumnes estan tot sols a casa** els dies lectius que no assisteix al centre.
- **Un 21% de l'alumnat s'aixeca més tard de les 9h** o els pares no ho saben.
- **Un 26,2% no té cap tipus d'horari de feina a casa,** fa les tasques a diferents hores, un 30,7% té un horari diari i un 43,1% només si li han assignat tasques.
- Relacionant aquests dos resultats, **83,1% de l'alumnat que s'aixeca abans de les 9h té algun tipus d'horari definit, mentre que el 56% dels que s'aixequen més tard de les 9h no tenen establert cap tipus d'horari de feina.**
- El paper de la família en la revisió o en el seguiment de les tasques que ha de fer l'alumne els dies que no va a classe va disminuint així com pujam de de nivell educatiu, del 48% al 12%. **Destaca que a ESO encara hi ha més d'un 18% que manifesta no fer el seguiment perquè no poden o no tenen els coneixements suficients.**

Seguiment educatiu per part del docent/centre

- **Hi ha grans diferències entre centres, entre nivells d'un mateix centre i, fins i tot, entre el professorat d'un mateix nivell, respecte a les metodologies utilitzades per a l'educació a distància o les vies i la freqüència de la comunicació dels docents amb l'alumnat.**
- **L'ús de les classes en línia o videoconferències és el sistema menys utilitzat.**

- **Un 42% de famílies manifesten que el centre no ha contactat mai amb elles i un 33% que no ho ha fet el tutor o tutora.** Només un 13 i un 17% han estat contactades més de 2 vegades pel centre o el tutor, respectivament.

Valoració per part de les famílies

- Les **principals dificultats** que l'alumnat té a casa estan relacionades amb la **falta d'un horari i una rutina de feina definides, amb més d'un 50%.**
- **Un 32% identifica la falta de coordinació entre les assignatures** pel que fa al volum de feina o a la seva planificació com una de les principals dificultats.
- **Un 27,8%** de les respostes, que augmenta fins un 34,1% a 2n de Batxillerat, manifesten el problema de les **insuficients explicacions dels temes o la impossibilitat per resoldre dubtes.**
- **Un 16,4%** de l'alumnat que considera que **no té cap dificultat**, un 5% té problemes de connexió a Internet i un 4% dificultats amb el funcionament de l'aula virtual.
- A més de les dificultats acadèmiques, **un 64,6% considera que la semipresencialitat afecta negativament a l'estat d'ànim** dels seus fills i filles.
- Quan se les demana **de quina manera afecta el seu estat d'ànim responen que en la falta de rutina (26,9%), l'augment de la desmotivació (21,9%) i l'estrés, angoixa o ansietat (17,1%), seguits de problemes de socialització (13,3%) o desànim, apatia i tristors (12,2%).**
- **Un 21,8% expressa que no ha aconseguit agafar el ritme durant el trimestre,** arribant a un 26% a 2n d'ESO.

Conclusions

La Conselleria d'Educació ha de reduir les grans diferències entre els centres i garantir una atenció educativa correcta a tot l'alumnat.

Els centres necessiten millorar la seva metodologia i coordinació entre assignatures.

La semipresencialitat està afectant negativament a l'estat d'ànim de l'alumnat.

La pandèmia COVID19 ha obligat a aplicar la mesura sanitària de reduir el nombre d'alumnes per aula a tots els centres, desdoblant i creant noves classes. **La saturació de molts de centres i la falta d'espais disponibles, un dèficit històric que arrossegam des de fa anys, els ha obligat a aplicar un sistema semipresencial.** Aquesta és una metodologia que mai s'havia aplicat al nostre sistema educatiu i que representa reptes importants per a tota la comunitat educativa i grans incerteses sobre les seves conseqüències.

La primera conseqüència directa, com ja vàrem denunciar a principi de curs, és la falta d'equitat derivada de la **desigual situació i condicions en que reben la seva educació els alumnes segons el centre al que assisteixen.** Això no ha canviat, però hi hem d'afegir les **grans diferències entre centres, entre nivells d'un mateix centre i, fins i tot, entre el professorat d'un mateix nivell.** Aquestes diferències les trobam tant respecte a les metodologies utilitzades per a l'educació a distància, l'equipament en infraestructura informàtica com per la freqüència de la comunicació i el seguiment dels docents amb l'alumnat.

Per una altra banda, **la semipresencialitat perjudica de manera més important a l'alumnat més vulnerable i als resultats observam que un 11,5% són alumnat NESE al que no se li ha garantit el dret a assistir diàriament a classe** malgrat les instruccions de la Conselleria deixaven molt clar que s'havia de prioritzar la seva presencialitat.

L'aspecte de la comunicació dels docents amb l'alumnat és un altre aspecte que se repeteix a moltes de les respostes com una dificultat pel seu perill de "desconnexió" i desmotivació de l'alumnat. Som conscients de la dificultat i l'esforç extra que s'està demanant als docents que han de fer el seguiment de l'alumnat que està a casa quan, al mateix temps, està atenent a l'alumnat que està a classe. Valoram molt aquest esforç, pel que **demanam a la Conselleria que garanteixi la correcta atenció educativa a l'alumnat sense vulnerar els drets dels docents.**

L'elevat percentatge d'alumnat que està sol a casa (68%), sense un horari de feina diari (65%), amb poca coordinació entre el professorat de les diferents assignatures (32%) i amb dificultats per seguir les explicacions o resoldre dubtes (28-34%) conformen la tormenta perfecta. Ens trobam amb un milers de joves que estan

experimentant negativament l'aplicació de la semipresencialitat i que sofreixen conseqüències que hem d'atendre abans que sigui massa tard.

El paper de la família en aquesta situació és més important que mai, estam exigint a joves entre 12 i 17 anys que s'organitzin tots sols a casa, simplement amb unes indicacions teòriques que han de saber aplicar pel seu compte o amb l'ajuda de la família. Però ens trobam que **la comunicació entre el centre i les famílies és mínima o inexistent en molts de casos**. És un contrasentit esperar una col·laboració eficaç de les famílies amb les quals no existeix una bona comunicació. El 42% de les famílies no han rebut cap contacte del centre, i només un 13% han estat contactades 2 vegades o més. En el cas de la comunicació del tutor o tutora, els percentatges són d'un 33% i un 17%, respectivament.

A més de les dificultats acadèmiques, **un 64,6% considera que la semipresencialitat afecta negativament a l'estat d'ànim dels seus fills i filles**. El format de l'enquesta no permet anar més enllà en la valoració d'aquests estats d'ànim, però exemplifiquen que així com s'està desenvolupant **la semipresencialitat està tenint unes repercussions emocionals i personals sobre l'alumnat que la tasca docent també ha d'abordar**: problemes per la falta de rutina (26,9%), l'augment de la desmotivació (21,9%), estrès, angoixa o ansietat (17,1%), problemes de socialització (13,3%) o desànim, apatia i tristor (12,2%).

És evident que tant per l'esforç de millora del centre i els docents com per l'aprenentatge i adaptació de l'alumnat, la seva organització ha anat millorant durant el trimestre, però **encara hi ha molts de joves, quasi un 22%, que no ha aconseguit agafar el ritme** (26% a 2n d'ESO). Moltes famílies estan preocupades per l'increment d'assignatures suspeses respecte al curs anterior. **Cal atendre de manera urgent aquest alumnat o correm el perill de que no puguin remontar els dos trimestres que queden al curs.**

Des de FAPA Mallorca, no podem deixar d'agrair a totes les famílies que han participat aportant una valuosa informació, així com als centres que han col·laborat en la difusió de l'enquesta. Esperam que, mentre la semipresencialitat sigui inevitable, la informació recollida, i que ja tenen els centres i la Conselleria d'Educació, ens permeti a tota la comunitat educativa millorar la seva aplicació.

Perfil dels participants

A Mallorca, segons dades de la Conselleria d'Educació, 41 IES varen iniciar el curs escolar aplicant semipresencialitat a algun dels seus nivells, un 79% del total, i 34 d'ells l'apliquen a 2n d'ESO o 2n de Batxillerat, els cursos que es considera que poden veure's més afectats.

Durant aquest primer trimestre, els centres educatius han continuat intentant recuperar la presencialitat d'alguns dels seus cursos, pel què actualment el nombre de cursos amb semipresencialitat pot haver disminuït en alguns centres.

Enquesta

FORMAT	formulari anònim en línia, adaptat d'un formulari de l'IES Sineu
DIFUSIÓ	mitjançant els canals de comunicació de les associacions de famílies i dels centres que han col·laborat.
POBLACIÓ	41 centres educatius de Mallorca Alumnes: pendent de confirmar per la Conselleria d'Educació.
PERÍODE	1/11 al 20/12/2020 (ampliació fins 30/12/20 per petició d'algun centre)
RESPOSTES	2.797 respostes de 67 centres educatius

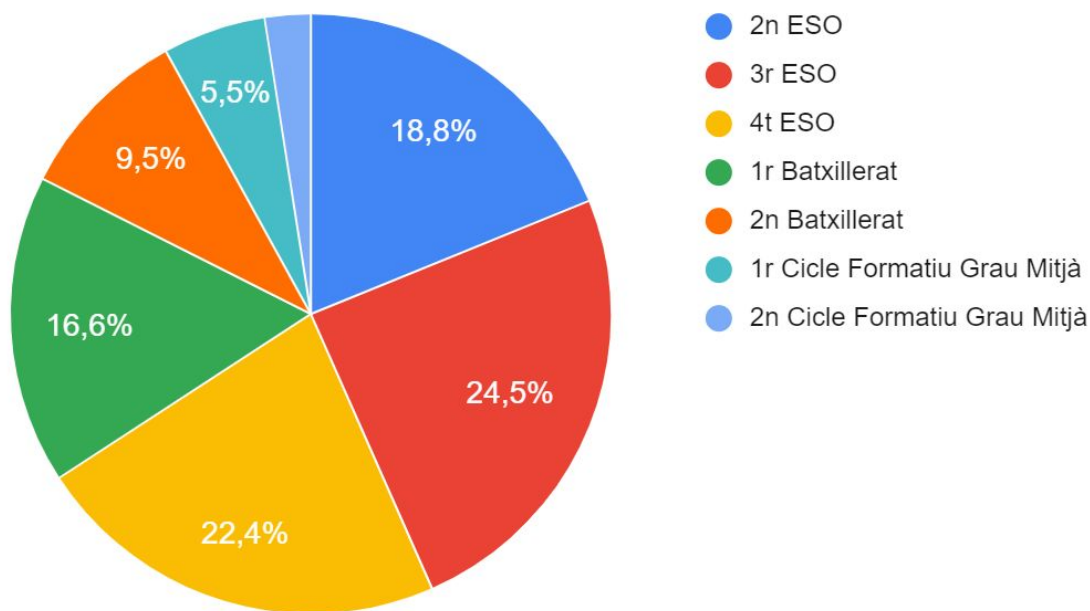
Centres educatius i nivells

Han respost famílies de 67 centres educatius, tant públics com concertats, malgrat les respostes corresponen principalment a famílies de centres públics, amb un 93,24%, i un total de 26 centres concentren el 92% de les respostes.

TIPUS DE CENTRE	núm.	respostes	%
IES	38	2.608	93,24%
CC	24	184	6,58%
Altres	5	5	0,18%
Total	67	2.797	100,00%

La distribució de les respostes per nivells educatius és proporcional i equilibrada entre tots ells, excepte per als Cicles Formatius de Grau Mitjà. Els percentatges inferiors a 2n d'ESO i 2n de Batxillerat són coherents amb el fet de què la semipresencialitat en aquests cursos no es dona a tots els centres, només a 34 dels 41 que apliquen semipresencialitat.

NIVELLS EDUCATIUS

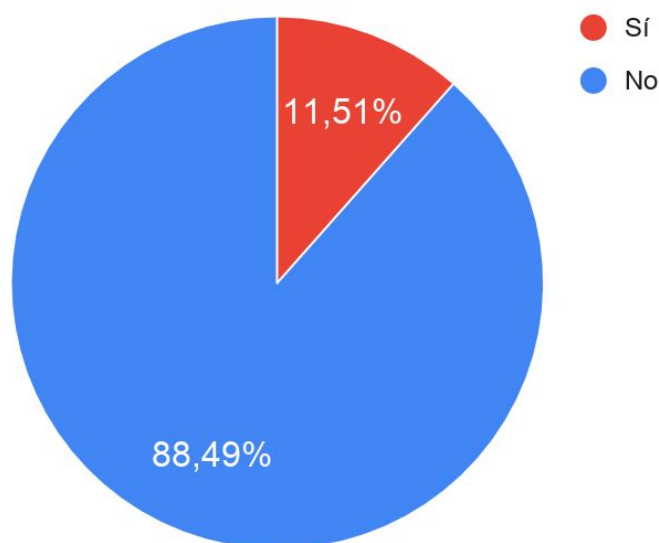

A tots els centres amb un nombre de respostes significatiu se'ls ha fet arribar els seus resultats perquè en puguin fer la seva anàlisi individual i explorar les seves estratègies de millora.

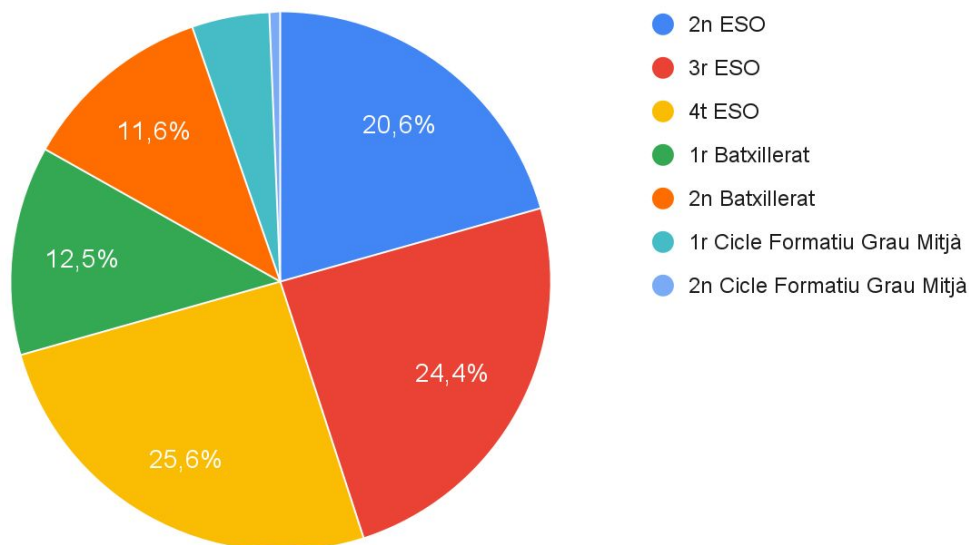
Alumnat amb necessitats de suport educatiu

A les respostes rebudes es constata que un 11,5% dels alumnes amb NESE, 320 de les 2800 respostes, no tenen garantida la presencialitat diària, malgrat les instruccions de la Conselleria indiquen que s'ha de prioritzar la presencialitat d'aquest tipus d'alumnat. Les necessitats de suport educatiu poden ser diverses i de diferent grau, però sempre afecten a un alumnat que patirà amb major intensitat les dificultats derivades de la semipresencialitat.

Alumnat NESE/NEE

Alumnat NESE/NEE per nivells

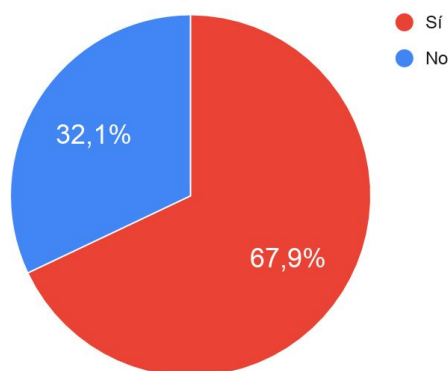
Organització de l'alumnat a casa

Un dels aspectes més significatius amb el que s'han enfrontat l'alumnat i les famílies ha estat el de reproduir una rutina i una organització que permeti continuar amb la tasca educativa els dies lectius que estan a casa. Per conèixer quin tipus d'organització i rutina té l'alumnat els dies lectius que no assisteix al centre hem fet les següents preguntes:

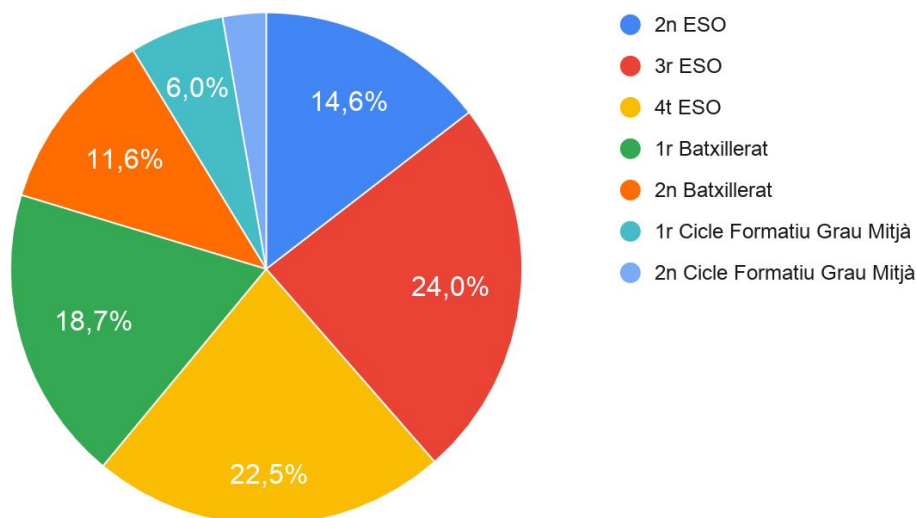
Està l'alumne tot sol a casa?

Un 67,9% manifesta que el seu fill o filla es troba tot sol a casa els dies lectius que no assisteix al centre. La distribució per nivells no presenta cap pauta relacionada amb l'edat de l'alumnat, entre els 12-13 anys de 2n d'ESO als 16-17 de 2n de Batxillerat, ja que depèn únicament de la situació laboral dels pares i les mares.

Està l'alumne tot sol a casa?

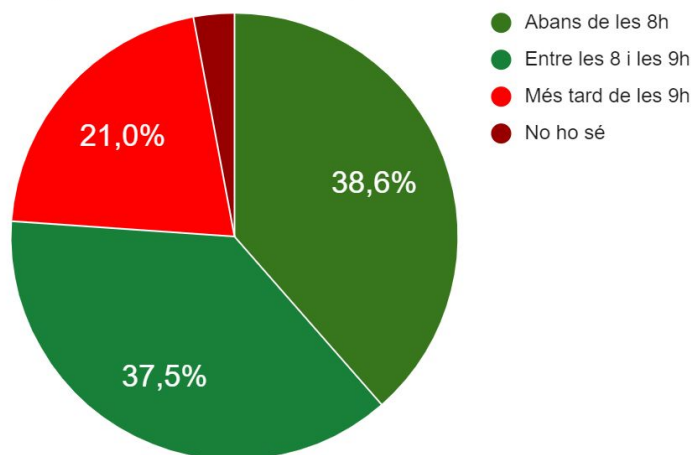
Alumnat sol a casa per nivells

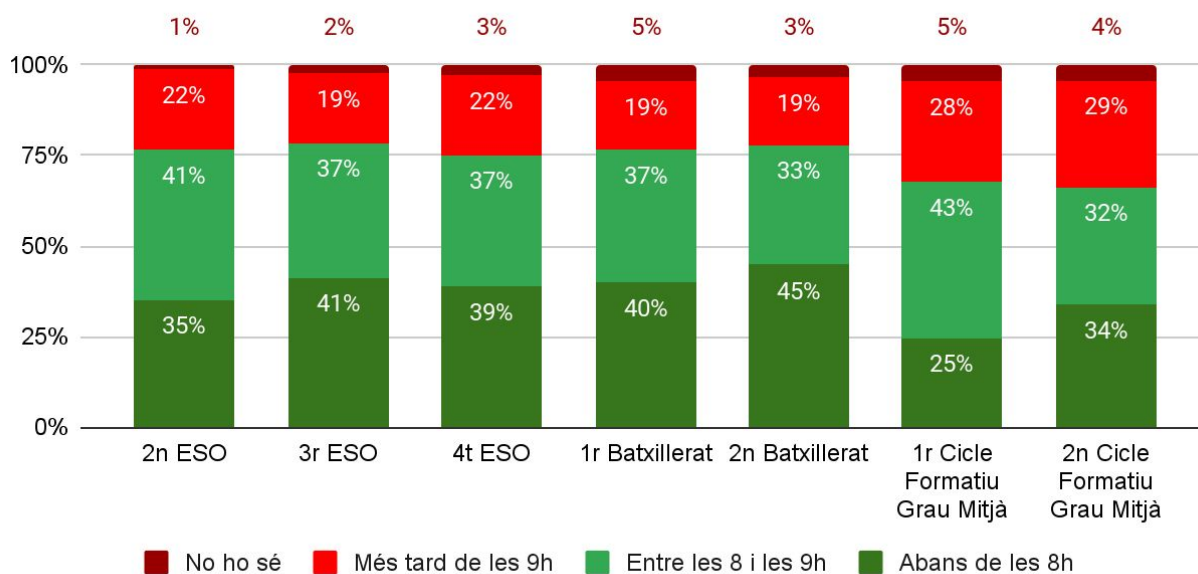
A quina hora s'aixeca quan està a casa?

Al voltant d'un 21% de l'alumnat s'aixeca més tard de les 9h o els pares no ho saben, entre un 30-40% continua aixecant-se abans de les 8h, un horari semblant a quan assisteix a classe, i un altre 30-40 % abans de les 9h. No trobam diferències significatives entre nivells quan comptam només els resultats d'aixecar-se abans o després de les 9h.

A quina hora s'aixeca quan està a casa?

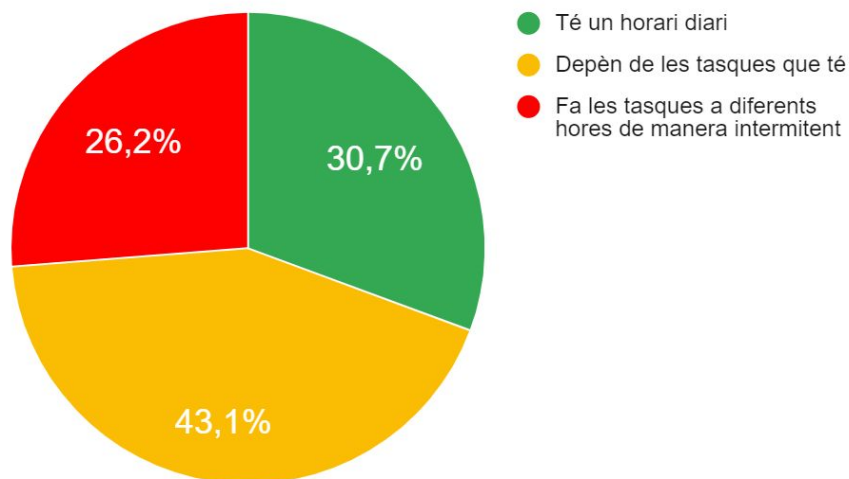
Hora d'aixecar-se per nivells

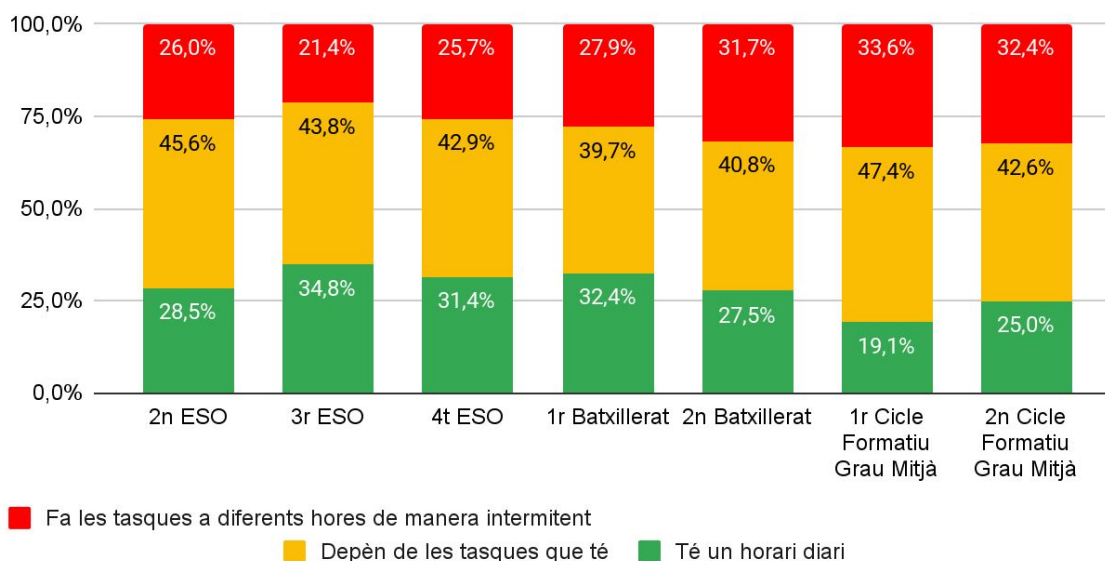
Horari de feina a casa

Quan s'ha demanat si l'alumne té un horari diari de feina a casa, només un 30,7% manifesta que és així, un 43,1% només si li han assignat tasques i un 26,2% fa les tasques a diferents hores, sense cap horari establert.

Té un horari de feina a casa?

Horari de feina a casa per nivells

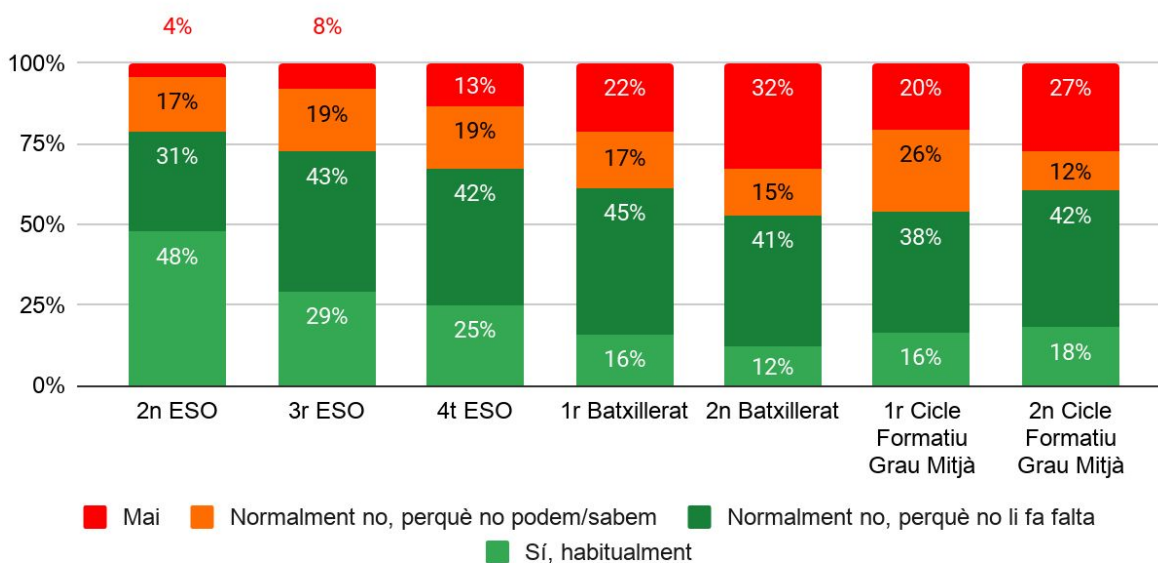

Si relacionam aquests resultats amb els horaris d'aixecar-se els matins, veiem que un 83,1% de l'alumnat que s'aixeca abans de les 9h té algun tipus d'horari definit, mentre que el 56% dels que s'aixequen més tard de les 9h no tenen establert cap tipus d'horari de feina. Aquesta correlació ens mostra la importància de què l'alumnat tenguí una rutina definida i el més semblant possible als dies que assisteix a classe. Aquest fet el veim repetit a la pregunta sobre les dificultats de l'alumnat que identifiquen els pares i les mares.

Seguiment de la família de les tasques a casa

També hem demanat si la família revisa o fa un seguiment de les tasques que ha de fer l'alumne els dies que no va a classe. Les respostes són diferents segons el nivell educatiu, de manera coherent amb l'edat i el nivell maduratiu dels alumnes, pel que els percentatges globals no són representatius. Destaca que a ESO encara hi ha més d'un 18% que manifesta no fer el seguiment perquè no poden o no tenen els coneixements suficients. Aquest fet es relaciona amb els comentaris de famílies que han de dur els seus fills a classes de reforç privades, si s'ho poden permetre.

Revisa la família les tasques fetes o que ha de fer a casa?

Seguiment educatiu per part del docent/centre

Els centres educatius, i els docents en particular, també s'han vist en la necessitat de modificar la seva organització, rutines i metodologies. A les següents preguntes hem volgut conèixer com perceben les famílies aquests canvis.

Com s'atén a l'alumnat quan està a casa?

Aquesta pregunta demana a les famílies amb quines metodologies s'atén a l'alumnat quan està a casa: aula virtual, correu electrònic o classe en línia/gravades. Per les elevades diferències entre centres, entre nivells d'un mateix centre i, fins i tot, entre el professorat d'un mateix nivell, es precisa una anàlisi estadística més acurada per poder mostrar resultats.

Així i tot, aquestes grans diferències ja són un dels problemes amb què es troben l'alumnat i les seves famílies, i així ho manifesten a preguntes posteriors.

Comunicació dels docents amb l'alumnat quan està a casa?

Un altre aspecte que hem volgut demanar és sobre la comunicació dels docents amb el seu alumnat. Som conscients de la dificultat i l'esforç extra que representa per als docents fer el seguiment de l'alumnat que està a casa quan, al mateix temps, està atenent a l'alumnat que està a classe, però el contacte de l'alumne amb el centre educatiu és un dels aspectes més repetits per les famílies com una dificultat i un perill de "desconnexió". Aquí els resultats també són molt heterogenis i necessiten un tractament més detallat. De manera general, la majoria de respostes manifesten grans diferències entre assignatures, destacant que en algunes d'elles no hi ha cap comunicació, i la via de la videoconferència és bastant inferior a les altres.

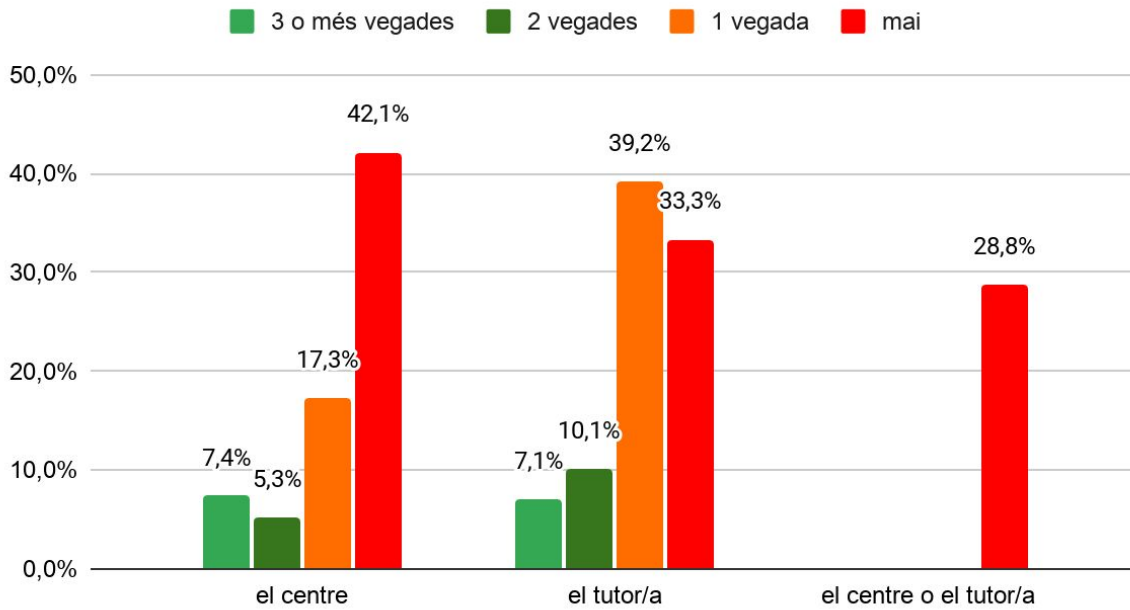
Comunicació amb la família

En aquesta situació, tant per la falta d'hàbit de l'alumnat com per la falta d'experiència dels docents en l'ensenyament a distància, el paper dels pares i de les mares ha tornat a prendre una importància cabdal en el seguiment educatiu dels seus fills i filles. Aquest paper de la família està molt assumit a Primària però se va abandonant durant l'ESO, pel que la comunicació amb la família no sol ser tan freqüent ni habitual. No entrem ara a valorar si aquest fet és positiu o un problema de l'ESO, però pareix evident que si necessitam que la família s'impliqui més en la tasca educativa diària és necessari incrementar i millorar la comunicació.

Els resultats no mostren que això s'estigui fent de manera general, amb un 42% de famílies amb les que el centre no ha contactat mai i un 33% que no ha tengut comunicació amb el

tutor o tutora. Només entre un 13 i un 17% manifesten que el centre o el tutor, respectivament, han contactat amb ells 2 o 3 vegades aquest primer trimestre.

Freqüència de comunicació amb la família

Valoració per part de les famílies

Un dels aspectes menys conegut, però tal vegada dels més important, és com està vivint l'alumnat aquesta nova situació i com li està afectant. Estam segurs que la seva opinió directa és molt valuosa però en aquest moment només ens hem atracat a la seva realitat mitjançant la seva família, que sovint han respost de manera conjunta amb els fills.

Dificultats de l'alumnat quan està a casa

Hem demanat, amb una pregunta de resposta múltiple, als pares i a les mares quines són les principals dificultats amb què els seus fills i filles es troben a casa amb aquest sistema:

A casa hi ha moltes "distraccions" i li costa posar-se a treballar
Falten pautes de com fer la feina
Falten explicacions o resoldre dubtes
Falta coordinació/equilibri en el volum o planificació de la feina
Hi ha massa feina
Hi ha poca feina
A casa no tenim bona connexió
No entén el funcionament de l'aula virtual
Ninguna

Les dues respostes amb un major percentatge, 31,8 i 29,8%, són les de què "a casa hi ha moltes distraccions" i "falten pautes de com fer la feina". Consideram que les dues opcions responen al mateix fet: l'alumne sense unes pautes i horari de feina es veurà més "temptat" per les distraccions que hi ha a casa. La suma de les dues, una vegada descartades les duplicitats, representen el 50% de les respostes, i tenen una distribució similar a tots el nivells, amb un major percentatge a l'alumnat més jove, de 2n d'ESO.

La tercera opció més elegida és la de la falta d'explicacions dels temes o la impossibilitat per resoldre dubtes, amb un 27,8%, que arriba al 34,1% a 2n de Batxillerat. L'alumnat manifesta que el temari que es veu els dies que està a casa no s'entén de la mateixa manera o que no té una manera de resoldre els dubtes que li sorgeixen.

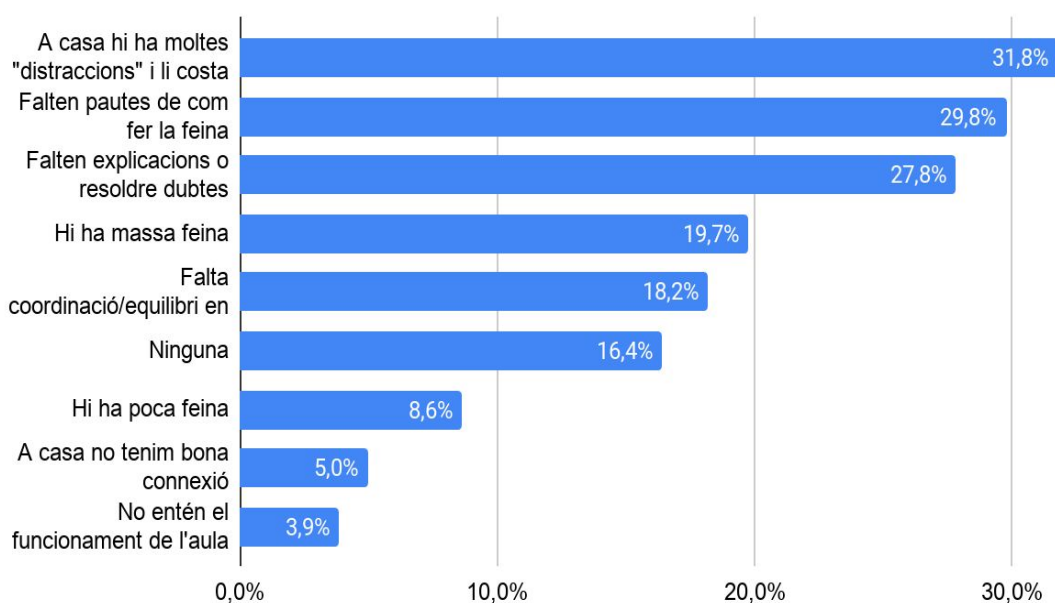
Una altra dificultat que manifesta l'alumnat és la falta de coordinació entre les assignatures pel que fa al volum de feina o a la seva planificació (18,2%) i l'excés de tasques (19,7%). Aquestes dues respostes també se relacionen degut a què l'excés de feina l'atribueixen a la no coordinació entre els docents, de manera que les dues juntes, descartades les

duplicitats, representen un 32,7%. Els valors van en augment a partir de 4t d'ESO fins a 2n de Batxillerat.

A l'altre extrem del volum de feina, un 8,6% considera que tenen poca feina i l'alumne en poc temps l'ha feta, pel que és difícil mantenir una rutina a casa.

Hi ha un alumnat que considera que no té cap dificultat amb la semipresencialitat però només arriba al 16,4%, així com encara un 5% té problemes de connexió a Internet o un 4% té dificultats amb el funcionament de l'aula virtual.

Dificultats a l'hora de fer les tasques a casa

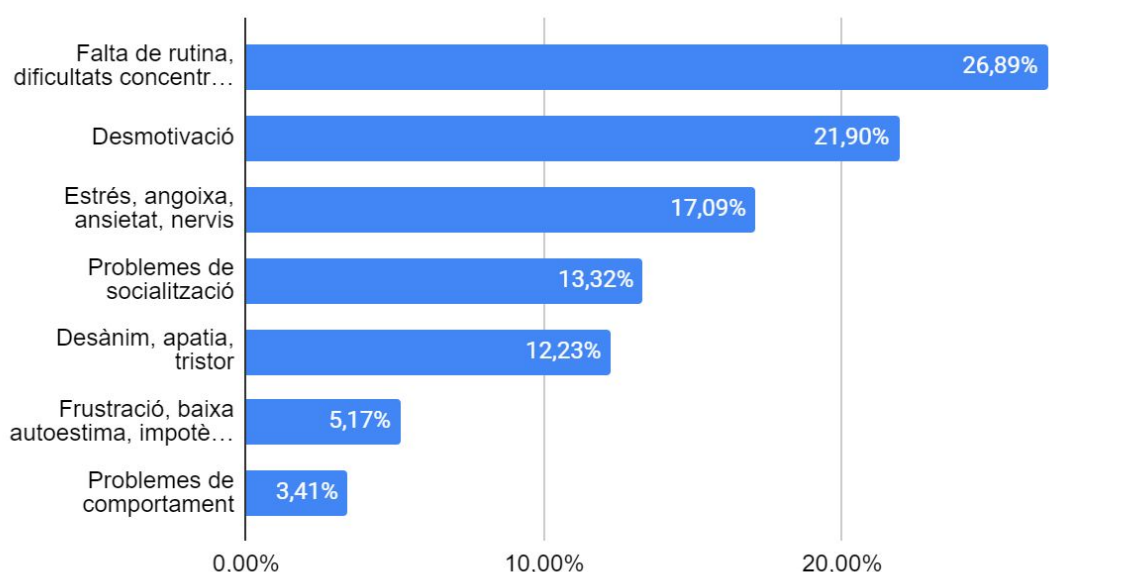
Estat d'ànim de l'alumnat

A més de les dificultats acadèmiques, hem volgut saber si les famílies han notat que aquesta situació afecta l'estat d'ànim dels seus fills i filles i de quina manera. Un 64,6% considera que li afecta negativament, amb una distribució per nivells no homogènia que encara s'ha d'analitzar.

A les 1.776 respostes afirmatives se'ls demanava que explicassin breument de quina manera els afectava. Sense ànim de fer una anàlisi psicològica però sí mostrar el que expressen els pares i les mares, s'ha fet una classificació de les respostes basada en els tipus d'adjectius emprats per descriure l'estat d'ànim:

Falta de rutina, dificultats de concentració
Desmotivació
Estrés, angoixa, ansietat, nervis...
Problemes de socialització
Desànim, apatia, tristor...
Frustració, baixa autoestima, impotència...
Problemes de comportament: irritabilitat, agressivitat, rebeldia, mal humor...

Com afecta el sistema semipresencial a l'estat d'ànim de l'alumne

Un 26,9% manifesta que la falta de rutina està afectant els seus fills i filles negativament, un elevat percentatge molt relacionat amb la principal dificultat que també han identificat a la pregunta anterior de *falta de pautes de com fer la feina*.

La següent conseqüència que expressen és l'augment de la desmotivació, sovint en alumnes que no l'havien manifestada mai.

Les situacions que defineixen com d'estrés, angoixa, ansietat i nervis tenen un percentatge significativament major a Batxillerat, i especialment a 2n de Batxillerat, un curs en el que habitualment ja es donaven.

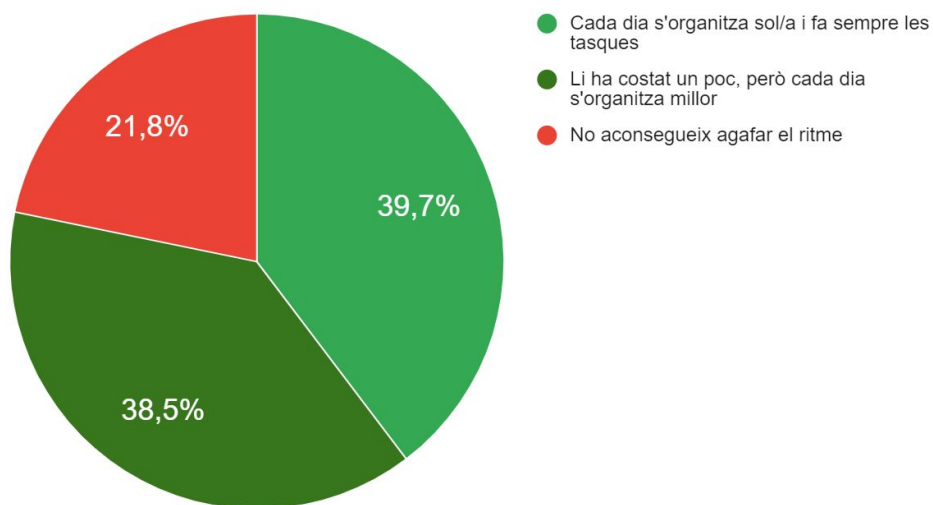
De manera inversa, els més afectats pel tipus de socialització que ara estan sofrint és l'alumnat d'ESO. La falta de socialització afecta els joves d'una manera especial, en alguns casos la divisió en grups separats ha separat grups d'amistats, generant enyorança; en altres casos s'han agreujat les dificultats per a la relació amb els iguals i les famílies expressen que cada vegada volen sortir menys o que no volen anar a l'institut.

Un percentatge que no podem ignorar expressa desànim, apatia i tristor, així com frustració, baixada de l'autoestima i problemes de comportament. El format de l'enquesta no permet anar més enllà en la valoració d'aquests estats d'ànim, però exemplifiquen que així com s'està desenvolupant la semipresencialitat té unes repercussions sobre l'alumnat que necessiten ésser tractades.

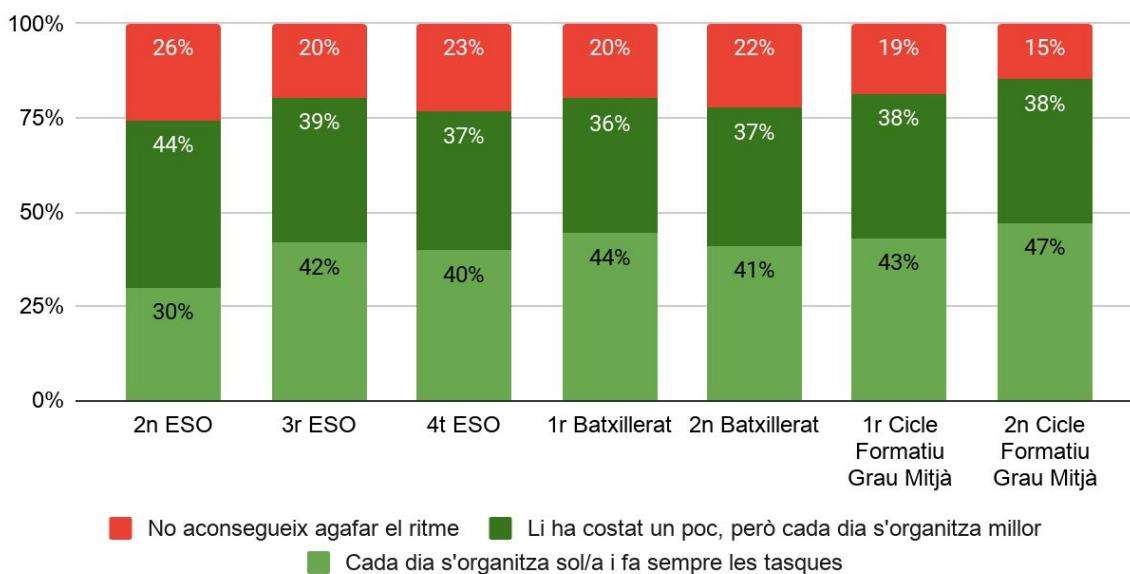
Evolució de l'adaptació de l'alumnat durant el primer trimestre

Per conèixer si el sistema de semipresencialitat ha anat millorant durant el primer trimestre, degut tant a l'esforç de millora del centre i els docents com a l'aprenentatge de l'alumnat, hem demanat a les famílies si han observat una millora en l'organització dels seus fills. Un 38,5% considera que va millorant malgrat les dificultats, però quasi un 22% expressa que no ha aconseguit agafar el ritme. No s'evidencien grans diferències entre nivells, excepte per a 2n d'ESO, on aquest percentatge arriba al 26%.

Com s'ha adaptat l'alumnat durant el primer trimestre

Com s'ha adaptat l'alumnat durant el primer trimestre

Grau de satisfacció i propostes de millora

La pregunta sobre el grau de satisfacció ha resultat ésser massa simple per a la complexitat de la situació i no reflecteix les diferències entre centres, nivells i assignatures que ja hem comentat, i en cap moment s'ha pretès "posar nota" a ningú. Per aquest motiu, no s'inclou en aquesta valoració però cada centre sí coneix la seva valoració individual.

Per acabar, les més de 2.000 propostes de millora necessiten una atenció més detallada que no podem avançar en aquest moment. De manera general, moltes estan relacionades amb les dificultats abans comentades i en la millora de la metodologia a distància i els medis de què disposen els centres.